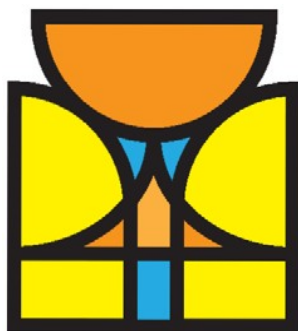

Druhý Sbor
Českobratrské Církvě Evangelické
V Praze 3 – Žižkově

2023

21

*Epištola Žižkovským
neděle 22. října 2023*

*K tobě, jenž modlitby slyšíš, přichází veškeré tvorstvo,
(neboť ty) máš o zemi péči; zavlažuješ brázdy, kypříš
hroudy, vydatnými prškami ji činíš vláčnou, žehnáš tomu,
co z ní raší.. (žalm 65)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru. Těším se na setkání s Vámi.

Dnes jsme při bohoslužbách slavili Díkčinění, byla vysluhována večeře Páně, zazněla vzpomínka na br. Koutného a s. Čálkovou.

Dnešní sbírka byla celocírkevní, určena na Sociální a charitativní fond. Děkujeme za Vaši štědrost i za to, že pamatujete na náš sbor.

Program následujícího týdne: V pondělí v 18h: Tensing;

V úterý v 18h se sejdou děti ke svému programu.

Ve středu v 9:30h se sejdou maminky s malými dětmi.

Ve 20:30h Biblická půlhodinka online.

V neděli 29. října bohoslužby povede s. Eva Potměšilová.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: Dt 8, 7-18

⁷ *Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, tě uvádí do dobré země, do země s potoky plnými vody, s prameny vod propastných tůní, vyvěrajícími na pláni i v pohorí, ⁸ do země, kde roste pšenice i ječmen, vinná réva, fíkoví a granátová jablka, do země olivového oleje a medu, ⁹ do země, v níž budeš jíst chléb bez nedostatku, v které nebudeš postrádat ničeho, do země, jejíž kamení je železo a z jejíchž hor budeš těžit měď. ¹⁰ Budeš jíst dosyta a budeš dobrořečit Hospodinu, svému Bohu, za tu dobrou zemi, kterou ti dal.*

¹¹ *Střez se však, abys nezapomněl na Hospodina, svého Boha, a nepřestal dbát na jeho přikázání, práva a nařízení, která ti dnes udílím. ¹² Až se dosyta najíš a vystavíš si pěkné domy a usídliš se, ¹³ až se ti rozmnoží skot a brav, až budeš mít hodně stříbra a zlata, až se ti rozmnoží všechno, co máš, ¹⁴ jen ať se tvé srdce nevypíná, takže bys zapomněl na Hospodina, svého Boha, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. ¹⁵ Vodil tě velikou a hroznou pouští, kde jsou ohniví hadi a štíři, žíznivým krajem bez vody, vyvedl ti vodu z křemene skály, ¹⁶ krmil tě na poušti manou, kterou tvoji otcové neznali, aby tě pokořil a vyzkoušel a aby ti nakonec prokázal dobro. ¹⁷ Neříkej si v srdci: "Tohoto blahobytu jsem se domohl svou silou a zdatností svých rukou."*

¹⁸ *Pamatuj na Hospodina, svého Boha, neboť k nabytí blahobytu ti dává sílu on, aby utvrdil svou smlouvu, kterou přísahal tvým otcům, jak tomu je dnes.*

EVANGELIUM: Lk 17, 11-19

¹¹ Na cestě do Jeruzaléma procházel Samařskem a Galileou. ¹² Když přicházel k jedné vesnici, šlo mu vstříc deset malomocných; zůstali stát opodál ¹³ a hlasitě volali: "Ježíš, Mistře, smiluj se nad námi!" ¹⁴ Když je uviděl, řekl jim: "Jděte a ukažte se kněžím!" A když tam šli, byli očištěni. ¹⁵ Jeden z nich, jakmile zpozoroval, že je uzdraven, hned se vrátil a velikým hlasem velebil Boha; ¹⁶ padl tváří k Ježíšovým nohám a děkoval mu. A byl to Samařan. ¹⁷ Nato Ježíš řekl: "Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět?" ¹⁸ Nikdo z nich se nenašel, kdo by se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?" ¹⁹ Řekl mu: "Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila."

KÁZÁNÍ (Eliška Vančová)

Zvládnou se o sebe postarat sama. Musíš se o sebe zvládnout postarat sám. Nebude tě pořád někdo vodit za ručičku. Copak se o nás někdo furt stará? No, tak třeba tenkrát, když jsme putovali tou hroznou pouští, to s námi mohlo dopadnout pěkně špatně. Jo, tehdy to bylo blbý, ale nějak jsme to pak zvládli. No právě, jak jsme to zvládli? Stalo se to fakt dávno, já už si to přesně nepamatuju... Hospodin ti přeci tehdy vyvedl vodu z křemene skály a krmil tě na poušti manou. A nakonec díky němu ta strastiplná cesta pouští dobře dopadla. Vzpomínáš?

Ale asi jo, to víš, že si to pamatuju. Hospodin tě tehdy přivedl do dobré země, do země... Ne, že bych nebyla vděčná, ale víš, teď na to vzpomínání nemám čas ani energii. Fakt toho mám hodně. Však se nic neděje, nestresuj se. Až se dosyta najíš a vystavíš si pěkné domy a usídliš se... Hele, já toho teď musím ještě dost stihnout. Až se ti rozmnoží všechno, co máš, jen ať se tvé srdce nevypíná, takže bys zapoměla na Hospodina, svého Boha. Neříkej si v srdci: „Tohoto blahobytu jsem se domohla svou silou a zdatností svých rukou.“ Pamatuj na Hospodina, neboť k nabytí blahobytu ti dává sílu on. Když jíš dosyta, dobrořeč Hospodinu. Když se máš dobře, děkuj Bohu za všechno dobré, čeho se ti dostalo. Nezapomeň.

Když to se v tom každodenní ruchu a shonu snadno opomene. To tehdy, když to bylo fakt špatný, když se zdálo, že už se z toho fakt nedostanu, to bylo nějak s Pánem Bohem snazší. Byla to dost bezvýchodná situace. Na to si moc dobře vzpomínám. A najednou, když už to vypadalo opravdu bledě, jsem cítila, že v tom nejsem sama. Na cestě do Jeruzaléma totiž procházel Samařskem a Galileou Ježíš. Když přicházel k jedné vesnici, šlo mu vstříc deset malomocných. Lidé s hroznou nemocí, bez vyhlídek. Lidé, u kterých to vypadá, že už jim není moc jak pomoci. Lidé izolovaní a opuštění, kteří mají hroznou bolest...

V tom všem, čím si těch deset malomocných prochází, k nim najednou přichází Ježíš. Už když ho zdálky ti chudáci uvidí, svitne jim naděje a vyjdou Ježíšovi vstříc. Ale přeci jen – zůstanou stát opodál. Dodržují předepsaná pravidla rozestupu, aby někoho nenakazili, však je z nedávné doby také dobře známe. Anebo je v tom ještě něco víc?

Možná na ně dopadá ta tíha jejich situace, jejich života, tíha sebe samých. Cítí se méněcenní. Kde byli dřív přijímáni, tam už je druzí neberou. Mají dojem, že už vlastně nikam nepatří. Nikam nemůžou, nikam se nedostanou, ostatní kolem nich chodí, jako by už byli mrtví. A oni přesto ještě žijí, mají bolesti a cítí se mizerně. Druzí tak nějak vědí, že malomocenství není žádný med, ale jako by už nikoho doopravdy nezajímalo, co prožívají a jak jim jen. Však to je jasné, že jim je hrozně, jsou přeci malomocní. Jsou izolovaní, ale už si na tu samotu zvykli, a tak se jim z ní těžko vykračuje.

Ale potřebují pomoci. A tak malomocní volají na Ježíše z plných plic, aby aspoň hlasem překonali tu vzdálenost k Ježíšovi, kterou jim nejde jinak překročit. Boží blízkost je děsí. Bojí se, co by se stalo, kdyby zbořili tu pomyslnou hradbu, která je od Ježíše dělí. A přesto už ho znají, přesně ví, kdo je ten, který za nimi přichází. „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“

Volali, ale Ježíš už je z dálky viděl. A řekl jim: „Jděte a ukažte se kněžím.“ A oni, jako by už byli uzdravení, se vydali na cestu za kněžími, kteří jakožto znalci kontrolují zotavené, jestli se mohou navrátit do normálního života mezi ostatní. A když tam těch deset šlo, byli očištěni. Zázrak za pochodu, nevíme přesně, kdy a jak se to stalo. Ale když došli za kněžími, byli prohlášeni za čisté. Někdy poznáme, že nám Bůh pomohl, až zpětně. Až na kontrole u kněžích. Až když se dosyta najíme, vystavíme pěkné domy a usídlíme se.

Jeden z těch malomocných, jakmile zpozoroval, že je uzdraven, hned se vrátil a velikým hlasem velebil Boha. Jednomu z nich to hned došlo, hned mu to bylo nějak jasné. Tohle by se bez Boží pomoci nestalo. A tak se vrací a chválí Boha, za to, že díky němu může zase mezi ostatní a dostává novou šanci žít. A pak padl tváří k Ježíšovým nohám a děkoval mu. Někdy nemůžeme třeba úplně říct kdy a jak se to stalo, ale tušíme, že to muselo být tam někde na cestě, kdy se nás Ježíš dotkl.

A ten jeden, který si toho Ježíšova doteku všiml, byl Samařan. Odpadlík, jehož způsob víry je hodný leda tak pohrdání. Natož aby se od něj očekávalo, že to pochopí, že zrovna jemu dojde, že ho zachránil Bůh. Asi by taková reakce nepodivila, kdyby to byl v našich souřadnicích třeba křesťan, který nepojímá víru úplně naivně, ale na Boží působení ve svém osobním životě také ještě

úplně nezapomněl. Ale že to dojde někomu, kdo s církví nechce mít nic společného, věří na horoskopy a řídí se feng šuej, to může být překvapení. A právě někdo takový přichází za Ježíšem, aby mu poděkoval.

A Ježíš na to říká: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět?“ Jako by toho Samařana vůbec neslyšel. Samařan přijde a děkuje mu a Ježíš se místo toho zlobí na těch devět, kteří nepřišli. Malomocní chtěli po Ježíšovi pomoc. A on je přeci poslal pryč. Za kněžími. A tak šli. Udělali něco špatně? Vždyť Ježíšovi důvěřovali a postupovali podle jeho návodu. A také byli očištěni. Najednou jako kdyby dramatickou scénu ve filmu vystřídal záběr na hlavní postavu a ta by pronesla do kamery divákům své poselství: „Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, kdo by se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ A hlavní postava by ukázala na muže klečícího u svých nohou.

A pak se Ježíš opět obrací na cizince a říká: „Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila.“ Všichni byli uzdraveni a očištěni. Když Mesiáš přichází, vrací lidi zpátky do života. Nevysvobozuje jen ty, kteří to všechno pochopí, kterým dojde, že to je on, ten mesiáš. Ale jen ten jediný z deseti, jen ten cizinec pochopí, že k jeho uzdravení nedošlo jen tak. Přichází nový věk, mesiášský věk.

Cizinec už nyní plesá spolu s žalmistou: „Bože, má záchrano a naděje! Blaze tomu, koho vyvolíš, aby směl pobývat ve tvých nádvořích. Tam se budu sytit dary tvého domu.“ Kamkoli jsi šel, kamkoli jdeš, kamkoli půjdeš, tam se tě Bůh dotýká a zachraňuje tě. Nezapomeň.

VZPOMÍNKA:

Chystáme se slavit svatou večeři Páně. Věříme, že jsme v ní v Kristu spojeni se všemi sestrami i bratry, kteří nás již ve víře předešli, i s těmi, kteří teprve přijdou po nás.

Chceme vzpomenout na naše drahé zemřelé, které uchováváme ve vzpomínkách, v naší mysli. Chceme vzpomenout i na naše sestry a bratry, kteří tu nemohou z rozličných důvodů být s námi, i když by si to sami přáli. Ale nechceme jen vzpomínat, chceme vyjádřit svou vděčnost za jejich život, za všechno, co pro nás znamenali a znamenají. Chceme Pánu Bohu děkovat. Sestra Drahomíra Koutná patří mezi ty, kteří by tu s námi rádi byli, ale jejich zdravotní stav jim to nedovoluje. Sestra Drahomíra bydlí nedaleko, v Baranově ulici. Zajímá se o život našeho společenství, život v naší církvi i církvi obecné, o dění ve světě. Ona už bohužel nemůže za námi, ale já mohu za ní. Pravidelně a ráda ji navštěvuji. Při poslední návštěvě mě požádala, zda by při některých bohoslužbách mohla zaznít vzpomínka na její dceru a manžela. A kdy se to

lépe hodí, než na neděli Díkčinění, kdy chceme Pánu Bohu děkovat za vše a všechny, kdo jsou nám drazí, a kdy si připomínáme nesamozřejmost našeho bytí.

Pan Zdeněk Koutný zemřel před třemi lety v požehnaném věku 97 let. Letos 26. října by oslavil sté narozeniny. Sestra Drahomíra na svého muže s láskou vzpomíná a velmi ji chybí, postrádá jeho starostlivost a milý úsměv. Dcera Danuška Čálková, rozená Krejcarová, zemřela rovněž před třemi lety a letos v listopadu by se dožila 71 let. Danuška již od dětství bojovala se zrakovou vadou. Ale života se nebála. Nechala se vést svým konfirmačním veršem, který ji br. Čapek trefně vybral: „Neboj se, vždyť já jsem s tebou, Nerozhlížej se úzkostlivě , já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomocí ti budu, Budu tě podpírat pravicí své spravedlnosti. Víra jí byla oporou, prožívala z ní radost v časech mírných, nesla ji v časech těžkých. Děkujeme za jejich životy i životy našich blízkých, kteří již zemřeli a jak ve víře vyznáváme, spočinuli již v Boží náruči.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane náš a Bože náš,
prosíme tě za všechny, kdo nyní prochází pustou pouští.
Za ty, kdo žízní a hledají zdroj, ze kterého by mohli čerpat. Prosíme, veď je k prameni živé vody a pobízej

nás, abychom jim cestou stavěli studně, u kterých by mohli nabrat síly, než půjdou dál. Společně k tobě voláme: Pane, prosíme tě, vyslyš nás.

Prosíme tě za všechny, kdo mají spoustu práce s tím, aby naplnili aspoň své základní životní potřeby. Za všechny, kdo se snaží zajistit sobě a svým blízkým dostatek jídla, střechu nad hlavou a bezpečí. Prosíme, syť je a ochraňuj a uč nás hledat cesty, jak jim můžeme pomoci. Společně k tobě voláme: Pane, prosíme tě, vyslyš nás.

Prosíme tě za všechny, kdo mají spoustu práce s tím, aby si zařídili živobytí. Za ty kdo stavějí nebo opravují bydlení, kdo rozjíždí podnikání nebo se ho snaží ještě udržet, kdo řeší těžkosti v práci. Prosíme dodávej jim síly a ukazuj nám, jak je můžeme povzbudit. Společně k tobě voláme: Pane, prosíme tě, vyslyš nás.

Prosíme tě za všechny, kdo se cítí izolovaní a osamocení. Za všechny, kterým je mizerně, zažívají bolest, ztrácí chuť k životu. Prosíme, oslovuj je a dotýkej se jich svou mocí a popostrkuj nás, abychom za nimi dokázali přijít a být jim nablízku v jejich těžkostech. Společně k tobě voláme: Pane, prosíme tě, vyslyš nás.

A nyní k tobě společně voláme:
Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět' se jméno tvé.
Přijď království tvé.

Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého,
neboť tvé jest království i moc i sláva navěky.
Amen.

POSLÁNÍ: 2Kor 9, 7.11

Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechutí ani z donucení; vždyť, radostného dárce miluje Bůh'. Vším způsobem budete obohacováni, abyste mohli být velkoryse štědrí; tak povzbudíme mnohé, aby vzdávali díky Bohu.

POŽEHNÁNÍ

At' ti vítr tváře hladí,
slunce at' tě zahřívá,
nebes vody at' tě chladí,
pramen lásky omývá.
At' Bůh směr tvým krokům dává,
at' je přímá cesta tvá,
plná svobody a práva,
pokoj at' tě přikrývá.

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; jindy (po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010